

JO VAIG A LA CATEQUESI!

En la visita a les escoles i a les parròquies, se m'acosten alguns infants i em diuen: «Jo vaig a la catequesi». Jo els felicito, els animo i els comento que així, doncs, van a una escola molt especial, que és l'escola de Jesús.

Alguns em diuen que de la seva classe són pocs els qui van a la catequesi, però que a ells sí que els agrada.

Es constata que alguns pares ja no es plantegen la possibilitat de la catequesi per als seus fills. Pensen en activitats extraescolars «que els siguin profitoses», però no valoren que la catequesi sigui important per a la formació dels seus fills. També constatem que després de la comunió molts infants no continuen la catequesi. Alguns comentaris: «Tenen moltes activitats extraescolars; nosaltres no els podem acompanyar i venir a buscar pels horaris; els dissabtes marxem a la segona residència o fem algunes sortides; els nens no volen venir perquè diuen que s'avorreixen; si no van a entrenar dos dies a la setmana l'entrenador no els fa jugar...». Podríem continuar-ne la llista, però tot plegat suggereix que bastants pares, que han batejat els fills, que han procurat que fessin la primera comunió, que certament els volen oferir una bona educació, no valoren la catequesi.

Aquesta és la gran qüestió, el valor o la importància que té la catequesi, tant la infantil com la d'adolescents o de joves.

Intento respondre a la pregunta: per

«A la catequesi els infants escoltaran respostes a les preguntes més importants de la vida»

a què serveix la catequesi?

- A la catequesi descobriran que Déu se'ns ha donat a conèixer. Se'ns ha manifestat, sobretot en la Sagrada Escripura, la Paraula de Déu. Si tenen experiència del Déu de l'amor i de la llibertat viuran amb sentit, pau i esperança.
- A la catequesi coneixeran Jesucrist i la seva proposta de vida, que és la més humana.
- A la catequesi comprendran i es prepararan per a les celebracions dels sacraments: eucaristia, penitència, confirmació... Celebracions en les quals Jesucrist es fa

Nois i noies de la ciutat de Girona en una sessió de catequesi

present i actua oferint els seus dons.

- A la catequesi aprendran les actituds fonamentals per a la vida, les virtuts i els valors, però alhora el perquè d'aquestes actituds i d'aquests valors. No és suficient saber què cal fer. Cal també saber per què.
- A la catequesi escoltaran respostes a les preguntes més importants de la vida, i que en molts moments segur que la vida els plantejarà.
- A la catequesi coneixeran testimonis vivents de Jesucrist: els catequistes i altres cristians.
- A la catequesi aprendran a pregar, a escoltar el Senyor, a parlar-hi, a lloar-lo, a donar-li gràcies.
- A la catequesi podran fer experiència que ells són Església.
- A la catequesi educaran la dimensió religiosa, transcendent, de la persona humana. És una de les dimensions que si no és educada i cuidada pot convertir la persona en un fonamentalista o en un idòlatra, capaç de convertir en déus o valors absoluts bens materials, ideologies, objectius...

La catequesi és per viure amb fe, esperança i amor.

La catequesi, com tot procés formatiu, no és només per a uns pocs anys. Per això cal assegurar que es continua després de la primera comunió, fins a la confirmació; i després, en les propostes de formació per als adolescents i joves, i també per als adults.

Pares, porteu els fills a la catequesi. Fills, aneu a la catequesi.

Informe-vos-en a la vostra parròquia.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE VINTI-QUATRE DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del llibre d'Isaïes 50,5-9a

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat el jutge que em declara innocent. Qui vol pledejar amb mi? Compareguem plegats. Qui vol ser el meu acusador? Que se m'acosti. Déu, el Senyor, em defensa: qui em podrà condemnar?

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Jaume 2,14-18

Germans meus, si algú deia que té fe i no ho demostrava amb les obres, de què serviria? A un home així, la fe el podrà salvar? Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tingués ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: «Ves-te'n en pau, abriga't bé i alimenta't», però no li donés res del que necessita, quin profit li faria? Doncs, amb la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe tota sola és morta. Tu dius que tens la fe, jo tinc les obres. Doncs bé, si pots, demostra'm, sense les obres, que tens fe, que jo, amb les obres, et demostraré la meva fe.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 8,27-35

En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se n'anà als poblets de Cesarea de Felip, i pel camí preguntava als seus deixebles: «Qui diuen la gent que sóc jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista; d'altres, que sou Elies; d'altres, que sou algun dels profetes». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respon: «Vós sou el Messies.» Ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú. I començà a instruir-los dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà». I els ho deia amb tota claredat. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo. Però Jesús es girà, renyà Pere davant dels deixebles i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu, sinó com els homes». Després cridà la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'evangeli, la salvarà».

Edita: Delegació de Mitjans de Comunicació Social del BISBAT DE GIRONA
Adreça: Plaça del Vi, 2-17004 Girona - Tel.: 972 41 28 84 - www.bisbatgirona.cat
mitjanscom@bisbatgirona.cat.
Impressió: www.palahi.cat - DL Gi 117-1958.

 facebook.com/
bisbatdegirona
 @bisbatgirona
 Bisbat de Girona

GUSPIRES D'EVANGELI

Creure i viure

També, avui, hi ha gent que respondria que Jesús és un gran profeta, un mestre de saviesa espiritual, un referent de justícia... I també, avui, se'ns demana: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pensem-hi. Ho sabem i ens ho creiem, que Jesús és «el Messies». Però Jesús no ens vol «creguts», perquè ho sabem, sinó «creients», perquè ho vivim. La qüestió és punyent: qui és Jesús per a mi? Quina experiència de fe tinc? I a què em comprometo la fe en ell? Creure en ell voldrà dir seguir-lo, viure els seus valors, negar-se a viure centrat en els propis interessos, i assumir les conseqüències d'aquesta opció, amb l'esperança certa que aquest és el camí cap a una vida plena. Als creients, i a tota l'Església, se'ns demana una autocrítica que ens obri a una constant i sincera conversió.

Pere Domènech i Feixas

SALM 114

R. Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.

Estimo de tot cor el Senyor: el Senyor ha escoltat la meva súplica, ha escoltat el meu clam així que l'invocava.

M'envoltaven els llaços de la mort, tenia davant meu els seus paranys, i dintre meu l'angoixa i el neguit. Vaig invocar el nom del Senyor: «Ah, Senyor, salveu-me la vida».

El Senyor és just i benigne, el nostre Déu sap compadir. El Senyor salvaguarda els senzills, jo era feble i m'ha salvat.

Ha alliberat de la mort la meva vida, els meus ulls, de negar-se en el plor, els meus peus, de fer un pas en fals. Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.

L'experiència d'una setmana a Taizé

Com cada any, una colla de vint joves del Bisbat de Girona hem gaudit d'una setmana a la Comunitat de Taizé, a França. La gran majoria dels que hi anàvem ja hi havíem estat algun cop, tot i que alguns era la primera vegada que experimentaven aquesta estada. Per a mi ha estat la meua cinquena vegada consecutiva, i després de cinc anys anant-hi, pots

pensar que poques coses et queden per descobrir o que ja ho has experimentat quasi tot, però el cert és que Taizé mai et deixa de sorprendre. Cada cop que hi vaig visc un Taizé diferent; amb gent diferent, reflexions bíbliques diferents, xerrades i tallers diferents, cants diferents i fins i tot, encara que sembli inimaginable, menjar diferent i una mica millor que el darrer. Però sempre hi trobo quelcom que mai canvia: sempre hi trobo a Déu. Tot i així, no el trobes cada any de la mateixa manera. A vegades el trobes en la pregària, a vegades el trobes en les persones del grup de reflexió, en les persones del grup amb el qual has vingut, en els monitors i catequistes que t'acompanyen, en els germans i les germanes que viuen i formen la comunitat de Taizé, o a vegades simplement en alguna persona de la qual no saps ni el nom, ni tan sols saps parlar la seva llengua, però només amb un gest reconeixes ràpidament la presència de Déu en ella. I crec profundament que és aquesta presència de Déu, aquest amor tan gran, que fa que Taizé sigui un lloc tan màgic i que fa que entre 5.000 joves trobis el teu lloc, et sentis acollit i et sentis estimat.

A Taizé he après moltes coses; he après a dir «bon profit» en diversos idiomes; he après que es pot viure de manera molt senzilla; he vist que es pot ser molt i molt feliç netejant lavabos; he viscut molts moments que recordaré durant molt de temps i que guardaré sempre amb mi; he fet molt bons amics amb qui estic segura que em tornaré a trobar aviat; he tingut l'oportunitat de conèixer-me una mica millor; però, sobretot, el més preuat que he après a Taizé –i que espero endur-me per tota la vida– és l'amor. En aquest lloc he après què vol dir estimar de debò, i espero aprendre'n cada dia una mica més.

Anna Sánchez i Martínez
19 anys

(Trobareu el testimoni complet a la revista diocesana El Senyal d'aquest mes de setembre)

MIRADOR

Cristina Masferrer

Religiosa de Sant Josep de Girona

Tots som fills

En el llibre *El regreso del hijo pródigo*, Henri J. M. Nouwen fa un comentari de la paràbola a partir del quadre de Rembrandt que porta el mateix títol. L'autor comparteix amb nosaltres la seva experiència espiritual a través dels tres personatges de la paràbola: els dos germans i el Pare.

Aquest és un llibre que he rellegit diverses vegades. Fa unes setmanes el recordava a l'autobús. Ens resulta relativament fàcil reconèixer que som el fill més jove i que diem al Pare que ens doni la part que ens pertoca de l'herència. Ja sabem com malgastem l'herència... Costa més reconèixer que ens comportem com el fill gran vivint des del pur compliment sense posar el cor i les entranyes en el que fem i som. Socialment no queda gaire bé. El tercer personatge és el Pare que veu arribar el fill jove, per-

«Déu Pare sempre surt a buscar-me i em convida a tornar a casa»

què cada dia l'espera. I, quan el veu venir, surt a trobar-lo. Però també surt a buscar el fill gran quan aquest no vol entrar a la festa.

Vaig adonar-me que, tant si sortim de casa per malbaratar l'herència rebuda com si restem a la casa familiar sense sentir-nos-en fills, el Pare ens considera sempre fills estimats. No importa si sóc el fill jove o si em comporto com el fill gran. Déu Pare sempre surt a buscar-me i em convida a tornar a casa.

Estem cridats a assolir els sentiments del Pare i a sortir de casa per anar a cercar el fill –el germà– que és fora o que fem fora. Si tots som fills, tots som germans. Quantes vegades ens comportem com el germà gran i no volem acollir l'altre, el que és diferent?

AGENDA

— DILLUNS, 17 DE SETEMBRE

Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 5 de la tarda a l'església del Sagrat Cor de Girona.

— DIMARTS, 18 DE SETEMBRE

Pregària per les vocacions sacerdotals. A dos quarts de 5 de la tarda a la basílica de Sant Feliu de Girona. Tots els dimarts de cada mes.

— DIMECRES, 19 DE SETEMBRE

Romeria del poble de Vilabertran al santuari de la Mare de Déu de la Salut de Terrades.

— DIVENDRES, 21 DE SETEMBRE

Festa de la Dedicació de la Catedral. A les 9 del matí, Litúrgia de les Hores i Missa Conventual. Presidida pel bisbe Francesc.

— DISSABTE, 22 DE SETEMBRE

Matinal literari i musical en homenatge a Xavier Carbó Maymí (1893-1918). A les 11 del matí a la Sala del Centre Recreatiu de Cassà de la Selva. A dos quarts d'1 del migdia, descobriment d'una placa commemorativa del centenari de la mort de Xavier Carbó a la casa natal del poeta, al carrer que porta el seu nom.

150è Aplec de Sant Maurici (Caldes de Malavella). A les 11 del matí, el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia en aquesta ermita.

— DIUMENGE, 23 DE SETEMBRE

Missa de l'Alba. A les 7 del matí al peu de la roca de sa Palomera de Blanes.

Aplec de la Mare de Déu de la Font de la Salut de Sant Feliu de Pallerols. A les 9 del matí, sortida des de l'església de Sant Feliu de Pallerols per pujar a peu al santuari. A la 1 del migdia, Missa solemne presidida pel bisbe Francesc.

Jornada festiva per a malalts i gent gran al santuari de Lourdes de Sobirans (Arenys de Munt). A dos quarts de 12 del migdia, Missa.

Del 3 al 13 de desembre, pelegrinatge «Gironins a Terra Santa». Inclourà visites al Mont Carmel, la basílica de l'Anunciació de Nazaret, el mar de Galilea, la muntanya de les Benaurances, el Mont Tabor, Betlem i el Sant Sepulcre, entre d'altres indrets. Informació i Inscripcions: Pere Codina Gironella (telèfon 680 585 205 i/o pecogi@gmail.com).

Memòria i pregària per Mn. Salvador Testart i Jordi

El dia 2 d'agost va morir Mn. Salvador Testart i Jordi, nascut a Llinars del Vallès el 15 de maig de 1935. Ordenat el 16 de març de 1958, va ser vicari de Llagostera, Olot i Castell d'Empúries. Després d'ampliar estudis de teologia a la Universitat de Navarra, va ser rector de la parròquia de Sant Salvador d'Horta de Girona, la de Domeny, i assumí la capellania de la residència geriàtrica del Puig d'en Roca de Girona, entre d'altres responsabilitats. L'any 1991 va ser nomenat rector de Taià, càrrec que va exercir fins al 1999, quan es va traslladar a Banyoles com a capellà de la clínica Salus Infirmorum, alhora que va ser adscrit a la parròquia de Sant Pere. Feia dos anys que vivia a la residència sacerdotal Bisbe Sivilla, de Girona.

SANTORAL I LECTURES

Diümenge vint-i-quatre de durant l'any, 16 de setembre de 2018. St. Corneli, Papa, i Cebrià, bisbe, màrtirs al s. III). **Lectures:** Is 50, 5-9a / Sl 114 / Jm 2, 14-18 / Mc 8, 27-35.

Dilluns, 17. St. Robert Bellarmino, bisbe i doctor de l'Església (+ 1621). St. Lambert de Maastricht, bisbe i màrtir (+ 705). Sta. Ariadna, màrtir (+ 130) **Lectures:** 1C 11, 17-26.33 / Sl 39 / Lc 7, 1-10.

Dimarts, 18. St. Ferriol, soldat màrtir (+ 304), patró dels vinyaters. Venerat a Falgons i a Sant Ferriol. St. Josep de Cupertino, franciscà (+ 1663), patró dels astronautes. **Lectures:** 1C 12, 12-14.27-31a / Sl 99 / Lc 7, 11-17.

Dimecres, 19. St. Gener, bisbe de Nàpols i màrtir (+ 300). Sta. Maria de Cervelló o del Socors, mercedària. Invocada pels mariners i navegants (+ 1290). Aniversari de l'assassinat de Mn. Joan Alsina. **Lectures:** 1C 12, 31 – 13,13 / Sl 32 / Lc 7, 31-35.

Dijous, 20. St. Andrew Kim i companys màrtirs a Corea (s. XIX). **Lectures:** 1C 15, 1-11 / Sl 117 / Lc 7, 36-50.

Divendres, 21. Mare de Déu de la Font de la Salut (venerada en el seu santuari de Sant Feliu de Pallerols). St. Mateu, apòstol i evangelista (s. I), patró dels cobradors d'impostos i dels funcionaris de duanes. St. Jonàs (Antic Testament). 980è aniversari de la Dedicació de la Catedral de Girona. **Lectures:** Ef 4, 1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9, 9-13.

Dissabte, 22. St. Maurici i companys màrtirs a Suïssa (+ 300). XXVII aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Carles Soler i Perdigo, bisbe emèrit de Girona. **Lectures:** 1C 15, 35-37.42-49 / Sl 55 / Lc 8, 4-15.

LITÚRGIA DE LES HORES: quarta setmana del Salteri.

APUNTS

Visita pastoral a Sant Miquel de Cruïlles i Matajudaica

El diümenge 2 de setembre el bisbe Francesc va continuar la seva visita pastoral a l'Arxiprestat Montgrí - la Bisbal, presidint la Missa que cada primer diümenge de setembre se celebra al monestir romànic de Sant Miquel de Cruïlles. Es tracta de l'única celebració que es fa en aquest antic temple benedictí, la primera menció del qual data ja del 1057. Després d'unes importants reformes de restauració i consolidació, l'any 2006 el

Bisbat de Girona va signar un conveni de cessió d'ús d'aquest recinte amb la Generalitat de Catalunya i el Consell Comarcal del Baix Empordà. Al migdia, el bisbe també va acompanyar els feligresos de Matajudaica en la seva celebració dominical.

Aprende a programar els continguts de la classe de religió

Una trentena de persones van participar, del 3 al 7 de setembre, en unes sessions de formació organitzades per l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona i la Delegació episcopal d'Ensenyament, dirigides principalment a mestres i professors de religió, amb l'objectiu d'aprendre a programar els continguts de cara al nou curs.

Les classes van tenir lloc al Seminari Diocesà, i van ser impartides pel delegat d'Ensenyament, Pere Micaló. Entre d'altres aspectes, els docents van conèixer recursos, possibilitats i limitacions de la programació, i van adquirir habilitats didàctiques en el terreny de la reflexió personal respecte de la pràctica educativa.

